

Zpravodaj

farností: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice



vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 2020/02

Moji drazí,

je to k neuvěření, ale už jsem tu s vámi v Pardubicích šest let. V roce 2014 jsem přišel jako jáhen, který dopisoval diplomku a nebyl moc vidět. Po kněžském svěcení jsem se s mnohými z vás víc a víc seznamoval... Za strávený čas v Pardubicích jsem vděčný Bohu i vám, i přesto, že v posledních letech jsem byl často nemocný. Děkuji vám za důvěru, se kterou jste mně mnozí z vás nechali nahlédnout do vašich životů, když jste mi svěřil doprovázení vašich duší. Služba ve zpovědnici byla a je mou největší radostí.

Říká se, že když kněz odejde, nemělo by to být ani poznat. Kněz by totiž neměl lidi vázat na sebe, ale na Krista. Je ovšem přirozené, že vznikají i obyčejné lidské vazby, které když budou nyní přerušeny, mohou být vnímány jako bolest. Na straně druhé bych byl nerad, abyste vy, kteří jste se mnou měli dobré vztahy, tesknili a duchovně stagnovali. Život jde dál a Pán vám posílá nové kněze. Krom otce Antonína a pana biskupa tu máte otce Tomáše Kvasničku, otce Mariána, salesiány Vojtu a Vaška a již brzy i otce Jakuba Brabence, který s námi strávil jáhenský rok. (Připomínám, že Jakub bude mít již za pár dní kněžské svěcení a primici. Prosím, modlete se za něj. Budete mít jen takové kněze, jaké si vymodlíte.) Máte tedy pestrou paletu pastýřů duší, proto vás prosím, abyste nezůstali bez svátosti smíření a bez duchovního doprovázení. Možná, že se hledání nového zpovědníka neobejde bez nedorozumění a tápání, ale bude-li podpořeno modlitbou, jistě dobře dopadne.

Když se ohlédnu zpět na roky, které jsem s vámi strávil, vidím mnoho přehmatů, které jsem udě-

lal a mnoho ran, které jsem často vlivem své nevědomosti nebo slabosti způsobil. Vám všem, kterým jsem jakkoli ublížil, se omlouvám. Každého z vás denně vkládám na oltář a našemu Pánu do péče. A pokud někteří cítíte, že jste ublížili mně, vezte, že jsem vám již dávno odpustil, i přesto, že se s vámi třeba nedokážu bavit naprosto vřele a bezprostředně.

Každému z nás dal Pán určitý čas a čeká, že ho využijeme dobře. I každý člověk, kterého nám Pán postaví do cesty, je s námi jen určitou dobu. Proto je naším úkolem všem odpouštět, se všemi se snažit o život v pokoji, vzájemně se obohacovat a sloužit si v duchu Kristovy lásky. I náš čas končí. Jistě mnoho zůstalo nevyřčeno a nevykonáno, co nám Pán připravil a od nás očekával, že toho využijeme. Mnoho jsme naopak vykonali a řekli, co jsme neměli. Kéž je nám to pobídkou, abychom do budoucna jednali lépe. Slovy apoštola Pavla: s úzkostlivou bázni pracujme na tom, abychom dosáhli spásy (srov. Fil 2,12).

Moje milovaná Terezka z Lisieux říká, že její duše je jako řeka a vše, co po cestě potká, vezme s sebou do moře. Kéž i naše duše jsou jako řeky, které stále směřují k Bohu a každého člověka, kterého ve svém životě poznáme, doneseme ve svém srdci k Bohu. Bratr Jeroným podobně mluví o tom, že mu Bůh dává úlohu zástupnictví. Má platit za spásu druhých lidí svými modlitbami a utrpením. A platit se rozhodl za každého, koho mu Pán poslal a ve své prozřetelnosti ještě pošle do cesty. I toto vnímám jako závazek vzhledem k vám a budu mít velkou ra-

pokračování na další straně



dost, když touha přijmout podobný závazek se zrodí i ve vašich srdcích.

Ted' už asi lépe rozumíte, proč jsem na památeční kartičku pro vás nechal natisknout citát kardinála Tomáška: „Kdo pro Církev pracuje, dělá mnoho, kdo se za ni modlí, dělá víc, kdo pro ni trpí, dělá všechno.“ Jsem přesvědčen, že smysl života člověka není v tom, aby hodně věděl, ale aby hodně miloval. A když miloval, tak jako Pán Ježíš, který projevoval lásku i nepřátelům. Dnes se lidé zaměstnávají diskuzemi o vnitrocírkevní politice, o Dukovi, Halíkovi atd. a téměř vůbec nepečují o svůj vztah s Bohem. Myslí si, že Církev a sebe sama udělají lepšími svými vědomostmi, „názory“ nebo plány na vylepšení. Církev ale víc než cokoli potřebuje svědky. Jeden člověk, který se skutečně modlí, udělá víc dobra než všichni inteligenti, diskutéri a inovátoři dohromady. Církev k lepšímu nikdy nezměnili reformátoři. Světci však ano. Slovy Písma: „Lepší je jeden bohobojný než tisíc svévolných... Jediný rozumný může povznést město, zatímco pokolení svévolníků je může obrátit v poušť.“ (Sir 16,2.4)

Toto slovo se ukázalo jako nebývale aktuální v době koronavirové krize. Lidé, kteří měli k Bohu vlašný vztah, na něj v době krize po-

většinou zapomněli. Zazářili však ti, kteří Boha milují. Ti se pustili se vši vervou do modlitby a rozhodli se dobývat nebe svými prosbami za odvrácení epidemie.

Síla křesťanů není v množství. Již ve Starém zákoně byla pravá víra záležitostí hrstky. Naše síla je v jakosti. Krásně o tom mluví básník:

„Byla jich hrstka
spravedliví a milosrdní
a touto setbou obrozovala se zem
Vždycky tomu tak bylo
Vždycky tomu tak bude.“

(Jan Zahradníček: *Znamení moci*)

Dnes v je slyšet mnoho hlasů o tom, že by se Církev měla přizpůsobovat této době, aby do ní vstoupilo více lidí. Jistě je třeba nalézat nové formy vyjadřování, nelpět na archaismech. Halasným církevním reformátorům dneška ovšem nestačí mluvit současným jazykem. Jejich návrhy směřují k samému jádru naší víry. Touží rozmělnit Desatero natolik, aby hřích přestal existovat a člověka již netížila vina. Ježíšova slova o tom, že je jedinou cestou k Bohu (srov. Jan 14,6) označují za podmíněná době a proto překonaná, aby se nikoho nedotkli. Tím ovšem

Ježíši Kristu berou jeho jedinečnost a staví ho na roveň s Buddhou, Mohamedem, Marxem... Jistě je dobré vést dialog s lidmi tohoto světa, ale laciné podbízení, které podemílá základy křesťanství neprospěje ani nám ani potenciálně nově obráceným. Je třeba přijmout, že pohoršení kříže navždy zůstává nedílnou součástí pravé víry (srov. 1 Kor 1,18nn.).

Křesťanství v postmoderní době nebude záležitostí mas. Přesto však můžeme být kvasem jakožto „hrstka“. Světec východní Církve Serafim Sarovský řekl: „Najdi Pokoj a tisíce kolem tebe naleznou spásu.“ Toto je cesta k proměně společnosti i Církve: úsilí o svatost sebe sama. Sv. Antonín Poustevník proto říká: „starej se o sebe“. To není pobídka k sobectví. Jde o výzvu vstupovat do svatostánku své pokřtěné duše a tam se setkávat s Kristem. Sv. Antonín věděl,

že Církvi ani světu nepomohou lidé vnitřně nepokojní, rozervaní mezi množstvím neřestí. Pomoci mohou jen ti, kdo se svěřují dnes a denně do rukou Božích ve věrném setkávání se svým Pánem. Ti, kteří jsou věrní povinností svého stavu a nenechají se unášet vlnou mediální masáže. Aby člověk takto žil, potřebuje nadpřirozenou víru, že jeho skrytý život a vytrvalé modlitby se musí ve světě projevit. Kde k takové víře přijít, učí Matka Tereza:

„Ovocem ticha je modlitba
ovocem modlitby je víra
ovocem víry je láska
ovocem lásky je služba
ovocem služby je pokoj“

P. Filip Dušek

Obsah

Bylo

Setkání pastorační rady – čtvrtek 28. května 2020	4
Opravy stavebních objektů a restaurování v roce 2019.	5
Poděkování za finanční dary	5
Karel Vincent Holubec	6

Bude

Kněžské svěcení a primiční mše svatá . .	7
Století Karla Otčenáška – výstava	8
Salesiánské středisko Pardubice se vrací k životu	8

Charita

Domácí péče pardubické Charity nebyla home office ani v době krize	9
---	---

Pardubické charitě pomáhá generál . .	12
Sbírka školních potřeb.	13
Čtvrtý příměstský tábor	13
Služby pro rodiny s dětmi o prázdninách	13
Pouť lidí dobré vůle za nemocné a trpící na Chlumek v Luži	13

Různé

Z farní kroniky	14
Paní Zdislava aneb 800 let od jejího narození	15
Jde tu o srdce!.	17
Změny po dobu prázdnin	18
Gratulujeme!	19
Aktualizace telefonních čísel	19
Kalendář akcí na měsíc červenec–srpen.	19

Setkání pastorační rady – čtvrtek 28. května 2020

Pastorační rada se sešla ve čtvrtek 28. května ve farním sále v 19 hodin. Přítomni dle prezenční listiny.

Setkání modlitbou k Duchu svatému zahájil a dále řídil předseda PR P. Antonín.

P. Antonín přivítal všechny přítomné a seznámil ostatní s omluvenkami nepřítomných.

V prvním části setkání byly zhodnoceny aktivity farnosti v uplynulé době a PR byla stručně seznámena s akcemi plánovanými v budoucnu.

HISTORIE

Jáhenské svěcení Jakuba Brabence v Hlinsku 22.02.

7. Ples Charita – povedená akce, pokračujeme dál, příští na konci Ledna 2021

Pondělní večery – Pan Kohl omluven, bez vstupu

Popeleční středa – postní sbírka na stavbu kostela Salesiánů v Bulharsku, celkem se vybralo 8 315 Kč

Velikonoční akce on-line u Salesiánů – akce rodiny celé farnosti, provedené

Zbytek akcí z důvodu pandemie neproběhl.

BUDOUCNOST

27.06. 10:00 * kněžské svěcení Jakuba Brabence v HK společně s ostatními kandidáty

04.07. 09:00 * primice Jakuba Brabence v Hlinsku

12.06. 09:00 * „primice“ Jakuba Brabence v Pardubicích, poté zahradní slavnost

Uzávěrka Zpravodaje farnosti – po pandemii nyní vychází

Kostel sv. Jana Křtitele – sanační omítky, malování. Bohoslužby přeneseny ke sv. Bartoloměji.

Noc kostelů – zajištění Zdenkem Nejezchlebem a panem Jiřím Kuchválkem, Lukáš Kánský připraví letáčky do autobusů MHD, Salesiáni – zajišťuje Václav Čunek,

Jiří Woclawek – Salesiáni – seznámil PR s akcemi na následujících cca 4-5 měsíců

Skautské tábory – proběhnou, místo a detaily budou upřesněny

Pouť rodin – propojení farnosti a Salesiánů, místo a náplň budou upřesněny v červnu. Koordinace Zdeněk Lukavský

Pastorační rada se usnesla na příštím setkání, které se uskuteční ve čtvrtek 15.10.2020 od 19:00 hod. ve farním sále.

Zapsal: Zdeněk Lukavský

Opravy stavebních objektů a restaurování v roce 2019

V roce 2019 pokračovaly práce na II. etapě obnovy vnějšího pláště presbytáře kostela Zvěstování Panny Marie v Pardubicích. Byly opraveny dožilé omítky, restaurovány opěrné pilíře v závěru kostela, kamenné parapety a na severní a západní straně kostela byl proveden barevný nátěr omítek.

Opravy omítek, výměny střešních krytin a restaurování kamenných prvků bude letos pokračovat

na jižní straně kostela včetně osazení 4 kusů restaurovaných vitrážních oken.

V kostele sv. Jiljí bylo dokončeno restaurování fragmentu nástěnné malby s Pannou Marií Ochránitelkou.

Obnova a restaurátorské práce mohly být realizovány hlavně díky velké podpoře Pardubického kraje a sponzorů. Bohu díky.

Přehled výdajů na opravy a zdroje financování

č.	objekt	Pardubický kraj	sponzorské dary	vlastník	celkem Kč
1	kostel Zvěstování Panny Marie obnova vnějšího pláště II. etapa	500 000	235 000	2 337	737 337
2	kostel sv. Jiljí – restaurování nástěnné malby s Pannou Marií Ochránitelkou	55 000	–	31 250	86 250
	celkem	555 000	235 000	33 587	823 587

Poděkování za finanční dary

Děkuji všem, kteří v období devíti neděl, kdy se nekonaly kostelní sbírky během bohoslužeb, poslali na účet farnosti finanční prostředky na její provoz.

Průměr za neděli	13 000
Celkem za 9 nedělí	117 000
Dary farníků na zastavení pandemie	35 000

aktivitu ve farnosti. Byly stanoveny oblasti, které je možné konkrétněji podpořit:

- » Příspěvek na opravy – variabilní symbol 11 (Klášteřínský kostel, kostel sv. Jana Křtitele)
- » Příspěvek na pastorační a režijní náklady – variabilní symbol 12 (jako např. energie v kostele a na farnosti, další provozní a pastorační náklady)

č. ú.: 1224496329/0800

V ekonomické radě byl projednán návrh, aby existovaly možnosti podpořit konkrétnější

P. Antonín



Karel Vincent Holubec

Takřka v předvečer řádového svátku sv. Vincence Ferrerského, kterého dominikánská rodina slaví 5. května, si náš Pán k sobě povolal svého věrného služebníka, pana Karla Holubce, kterého jsme my – dominikáni – znali především jako bratra Vincenta. Už ani nevím, co mě tehdy vedlo k tomu dát mu jméno tohoto dominikána, žijícího v druhé polovině 14. století, o kterém historici tvrdí, že byl jedním z největších putujících kazatelů Církve a tedy i našeho Řádu, když 29. března 2003 v našem pražském konventním chrámu sv. Jiljí žádal o „milosrdenství Boží a Řádu“ a byl prastarým obřadem přijat mezi terciářské bratry, aby takřka na den přesně o čtyři roky později slíbil věrnost tomuto společenství navždy. Bratr Karel Vincent – tak se od začátku podepisoval, protože bral svoje terciářství nesmírně vážně (jak mi sám v jednom velmi upřímném a osobním mailu napsal: „splnil se mi tak velký celoživotní sen ... tolik šťastných okamžiků v mém duchovním životě ...“) – byl ve svém civilním životě nadšeným a zapáleným strojevedoucím. Možná až teď – po jeho odchodu na věčnost – mě napadla souvislost, kterou jsem si nejdříve tehdy, při předávání řádového jména, neuvedomil. Jestliže sv. Vincenc, ten rodák z

Valencie, kněz, kazatel a profesor teologie procestoval takřka celou Evropu a všude kázal a přiváděl ke Kristu tisíce lidí, tak i náš bratr Vincent činil podobně. Ne, nebyl knězem a ani profesorem, ale i on se svým „kázáním“ obracel k mnohatisícovým zástupům. Byli to jeho cestující, jejichž jména a počet zná jen dobrý Bůh, které v životě vezl, a za které přebíral odpovědnost. Nejen tu běžnou, ale především tu duchovní. Rád vzpomínám na naše společné cesty, kdy mě – jako takového potulného kazatele mezi Prahou a Pardubicemi – několikrát vzal k sobě na lokomotivu ... a kdy se vždy, když vlak vyjížděl z pražského hlavního nádraží na mnohasetkilometrovou pouť do Vídně, Štýrského Hradce či Budapešti, modlil za všechny, které ten den poveze, aby nejen ve zdraví dorazili do svých cílových destinací, ale aby se nikdo nemínil svým cílem věčným. A pak – jako starostlivý otec – vyprošoval všem těm bezejmenným cestujícím Boží požehnání. Nikdo z těch ve vlaku o tom neměl tušení, že ten mohutný sympatický pán, vyklánějící se z lokomotivy a čekající na povel k odjezdu, teď svěruje jejich osudy do Božích rukou. Ano, právě tehdy – a nejen tehdy – byl i on potulným kazatelem, pravým dominikánem, který kázal svým poctivě vykonávaných zaměstnáním, které ovšem vždy chá-

pal jako povolání od našeho Pána. A tak jsem přesvědčen, že i bratr Vincent šťastně dojel do cílové stanice, na ono nebeské nádraží, kde ho očekávali jeho drazí, náš svatý Otec Dominik, bratr Vincent Ferrerský, paní Zdislava, kterou též velmi miloval, ale především náš vzkříšený Pán se svoji Matkou, která kdysi Otci Dominikovi přislíbila, že náš Řád bude chránit se zvláště láskou a starostlivostí.

Bratře Vincente, díky za to, že jsem Tě směl poznat a přijmout Tě do Řádu, díky za všechno, cos vykonal pro svoje nejbližší, pro svoji rodinu faktickou i duchovní, díky za Tvůj obětavou službu v pardubických kostelích, díky za Tvůj úsměv a laskavost. Ať Ti dobrý Pán odplatí za vše životem věčným ... a na shledanou v nebi!

P. Vladimír Josef Slámečka

Kněžské svěcení a primiční mše svatá

Drazí bratři a sestry,

s radostí vám oznamuji, že v **sobotu 27. června 2020** přijmu spolu s dalšími čtyřmi spolubratry z rukou otce biskupa Jana Vokála kněžské svěcení. Tato velká slavnost se bude konat v Hradci Králové v katedrále Sv. Ducha. Mše svatá bude začínat v 10:00 hodin.

Týden na to v **sobotu 4. července 2020 od 9:00** budu v mém rodném městě v Hlinsku v kostele Narození Panny Marie slavit primiční mši sva-

tou. Srdečně vás všechny zvu a budu moc rád, když aspoň na chvilku dorazíte ☺.

A kdo by nemohl dorazit do Hlinska, tak se spolu můžeme setkat při mé následné „pardubické primici“, která se bude konat v **neděli 12. července v 9:00** v kostele sv. Bartoloměje. Po mši svaté vás zvu na veselé posezení na farní dvůr, kde bude zajisté mnoho dobrých věcí k snědku i k pití.

Jsem tady v Pardubicích moc rád a těším se na společný čas strávený kolem našeho Pána.

jáhen Jakub

Pokoj a dobro

Kněžské svěcení
Hradec Králové
Katedrála svatého Ducha
27. června 2020
od 10:00 hod.

Primiční mše svatá
Hlinsko
kostel Narození Panny Marie
4. července 2020
od 9:00 hod.

Srdečně Vás zvu a moc prosím o modlitbu

Století Karla Otčenáška – výstava

1. 9. 2020–30. 9. 2020,
Pardubice – Zámecké valy

Výstava na šesti oboustranných panelech seznámí s osudy Mons. Karla Otčenáška, připomene jeho života a myšlenky nejen stručným textem, ale zejména prostřednictvím řady archivních fotografií nebo vzpomínek pamětníků. Opomenuta nezůstala ani celoživotní idea arcibiskupa Otčenáška univerzálního svatodušního spřátelování.

Výstava se koná v prostoru městských teras, které byly u příležitosti stého výročí narození Karla Otčenáška, čestného občana města, rozhodnutím zastupitelstva z března letošního roku pojmenovány jeho jménem.



Salesiánské středisko Pardubice se vrací k životu

Vážení a milí rodiče, děti a naši dobrovolníci. Salesiánské středisko Pardubice již má sesta-

venou nabídku na příští školní rok a těší se na Vás. K horkým novinkám patří 2 nové kroužky: stolní tenis a míčové hry. Více informací o našich kroužcích najdete na našem webu <http://pardubice.sdb.cz>.



Zároveň připravujeme již třetí ročník víkendovek 11+ na příští školní rok. Na víkendových akcích pro mládež od 11 let je připravený příběhový program, týmová spolupráce, společný úklid prostorů i mše svatá. Naši animátoři nejsou jen vedoucí, ale i přátelé našim mládežníkům.

Společně s víkendovkami 11+ bude pokračovat i společenství od 11 let ve středisku SKM. V intervalech dvakrát za měsíc ve čtvrtek pod vedením našich zkušených animátorů.

Krise COVID-19 je na ústupu, a stejně jako zbytek naší země i my se opět vracíme ke každodennímu životu. Přijímáme pravidla zvýšené hygieny a o něco lépe chráníme zdraví své

i svých blízkých. Vzhledem ke zlepšení situace v ČR všechny termíny našich letních táborů jsou platné, naše týmy jsou připravené a zdravotníci vyškoleni. Přihlašování je stále otevřené, některé tábory už mají plnou kapacitu. Proto zajisté neváhejte vybrat si z naší nabídky, dokud je ještě místo.

Pro zhlédnutí ukázek z našich víkendovek 11+ a letních táborů vám poslouží náš youtube kanál. Odkaz naleznete na našem webu <http://pardubice.sdb.cz>.

Viktor Karaba

Domácí péče pardubické Charity nebyla home office ani v době krize

Většinou se nebojí, a když, tak nikoliv o sebe – starají se o nemocné a seniory. Zdravotní sestry a pečovatelky vyrazí do „terénu“ v době, kdy většina z nás ještě spí, pracují o sobotách a nedělích a v případě domácí hospicové péče i v noci. K náročnosti služby bližním nově přibyla pandemie koronaviru. Domácí péče o staré a nemocné se ale rozhodně nedá dělat jako home office.

„Obdivuji obětavost a pracovitost kolegyně a kolegů, kteří denně uskuteční přes 600 návštěv u klientů a zvládali to i v tomto psychicky náročném období s láskou a pochopením“, říká Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice.

„Celou dobu jsme se snažili vybavit naše sestry i pečovatelky všemi kvalitními ochrannými pomůckami a jsem ráda, že nyní máme dostatek respirátorů, ochranných štítů, rukavic, roušek i desinfekce.“, dodává Marie Hubálková. Zpo-

čátku to nebylo úplně jednoduché, a proto byli v pardubické Charitě rádi za pomoc zvenčí. Aby mohli všechny pacienty a klienty vybavit alespoň látkovými rouškami, museli k šicím strojům sednout i sami zaměstnanci či jejich známí.

V pečovatelské službě hodnotí situaci vedoucí pardubického střediska Jarmilka Klimešová: „Naše práce byla vždy náročná a jsem moc ráda za všechna naše děvčata, která začala rychle dodržovat nová pravidla tak, aby chránila klienty. K tomu musíte přičíst ještě to, že ochranné pomůcky jsme řešili za pochodu vlastními silami, díky známým či za pomoci dárců. Dobrovolníci nám také hodně pomohli s větším množstvím nákupů pro seniory.“

Dana Fiferňová, vedoucí pečovatelek z Holic a Moravan dodává: „Paradoxně jsme měli nepatrně méně práce, o některé klienty více pečovali blízcí, kteří byli také doma, většina činností, které pečovatelky dělají, ale zůstala stejná a „holky“ byly prostě úžasné, pracovaly jako jindy. Klienti,

pokračování na další straně

kterí žijí sami, byli moc rádi nejen za pomoc, ale i za to, že si s někým mohli popovídat – v té době o to víc, že těch společenských kontaktů bylo opravdu málo.“

Vedoucí bohdanečské pečovatelské služby, Eva Beránková: „Těšilo nás, že na nás lidé mysleli a pomáhali nám dokonce i anonymně, moc děkujeme například za roušky, které nám dobří lidé prostě pověsili na kliku dveří našeho střediska.“

Domácí zdravotní a hospicovou péči zajišťují charitní sestřičky ze středisek v Pardubicích a Holicích a na to, že stát bohužel zapomněl na nejohroženější, upozorňuje Markéta Vašková, vrchní sestra holického střediska a Domácího hospice Andělů strážných: „Vybavenost ochrannými pomůckami od státu první tři, čtyři týdny krize vůbec nechci komentovat... Používali jsme bavlněné roušky, které si sestry samy našly, ale v domácí péči, kde hygiena doporučuje, abychom se ke každému pacientovi chovali jako k potenciálně nakaženému, jsme byly vlastně bez ochrany.“

„Práce byla psychicky náročná, i když spíš než strach o vlastní zdraví jsme měli obavu, abychom neohrozili pacienty, nebo vzhledem ke karanténním opatřením dokonce fungování celé domácí zdravotní péče, která byla v době, kdy některé ordinace měly omezený provoz, o to důležitější“, dodává Veronika Pilcová, staniční sestra domácí hospicové péče pardubického střediska.

„Zpočátku objem dodávek ochranných pomůcek byl opravdu zoufalý, v nedělitelném množství na počet sester. Problematické byly i dodávky od tradičních partnerů, především dezinfekce, s kterou nám pomohl Pardubický kraj darem ze Střední průmyslové školy chemické v Pardubicích, kde ji vyráběli studenti a učitelé a byli jsme moc rádi i za další dary jednotlivců i firem“, říká Ilona Fricová, zástupkyně ředitelky

pardubické Charity. Sama také na základě sms zpráv připravovala zdravotnický materiál pro jednotlivé terénní sestry, které si jej během dne vyzvedávaly a omezovaly tak mezilidský kontakt.

S krizí se musela vypořádat všechna tři střediska Odlehčovacích služeb Červánky. Mikulovické ambulantní středisko využilo přerušení provozu k malování a opravám, navíc zde zajišťovali hlídání dětí sester a pečovatelek. V pobytových odlehčovacích službách v Třebosicích a Pardubicích museli přistoupit k opatřením, která minimalizovala rizika nákazy pro klienty i personál.

Robert Vítek, vedoucí pobytových odlehčovacích služeb Červánky v Pardubicích: „Ze strany klientů došlo k velkému rušení dubnových pobytů, mnoha pečujícím byla zrušena dovolená nebo odloženy operace, svatby a pečující měli pocit, že doma bude jejich blízký ve větším bezpečí. Dodržujeme zvýšená hygienická opatření, zaměstnanci pracují v roušce celou směnu, dodržujeme zvýšenou dezinfekci rukou, používáme rukavice, omezili jsme skupinové aktivity.“

Stejná opatření dodržují a dodržovali v pobytovém středisku odlehčovacích služeb Červánky v Třebosicích a jak říká jeho vedoucí Petra Průšková: „Domluvili jsme se, že další pravidla budeme dodržovat i mimo práci. Své již starší rodiče jsme slyšeli či viděli jen prostřednictvím techniky a dokonce mezi kolegyňami mám dvě čerstvé babičky, které jsou tak zodpovědné, že na chvíli, kdy se budou moct podívat a pochovat si vnoučata, prostě několik týdnů počkaly.“

S omezeními se muselo vypořádat i středisko Služeb pro rodiny s dětmi, jak uvedla jeho vedoucí Karolína Rumlová: „Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi byly nuceny dočasně ukončit terénní i ambulantní formu pomoci. Sociální pracovnice byly však v této nelehké

době s klienty naší služby, v permanentním telefonickém, mailovém, facebookovém či jiném kontaktu. Totéž platilo i ve Službách pro pěstouny a v osobním styku s pěstounskými rodinami jsme byly jen ve výjimečných případech.“

Rodinná centra DaR v Luži a Holoubek v Holicích byla uzavřená a nyní se opět postupně otevírají veřejnosti. Nový vzdělávací program pro dospělé RVC Holoubek s názvem Rovnoprávnost rozumně (RoRo) v době krize pokračoval formou videokonferencí. RVC Holoubek na žádost Krizového štábu města Holic navíc zajišťoval hlídání a program pro děti zaměstnanců klíčových profesí.

Půjčovna zdravotních pomůcek, sociální šatník, sklad nábytku pro potřebné i sklad potravinové pomoci Oblastní charity Pardubice byly i v době největší krize v provozu.

Veřejná sbírka: K zajištění a rozvoji zdravotních služeb Oblastní charity Pardubice

Například na pořízení zdravotnických prostředků (koncentrátory kyslíku, odsávačky, dávkovače, polohovací lůžka, ochranné pomůcky).

Číslo účtu: 2401067811/2010

Jan Lohynský





Pardubické charitě pomáhá generál

(Pardubice) V úterý 6. května v Oblastní charitě Pardubice přivítali návštěvu generála Petra Pavla z nadačního fondu Spolu silnější zaměřeného na pomoc jednotlivcům i organizacím, kterým do života vstoupila koronavirová krize.

V souvislosti s pandemií COVID-19 musela Oblastní charita Pardubice značně navýšit náklady terénní péče o seniory, nemocné a umírající, zejména na zajištění osobních ochranných pomůcek pro zdravotní sestry, pečovatelky a dobrovolníky, kteří denně zajišťují péči o více jak 600 pacientů a klientů.

„I díky významné podpoře nadace Spolu silnější, můžeme dál poskytovat péči, na kterou jsou uživatelé našich služeb zvyklí a zajistit kva-

litní ochranné pomůcky pro všechny naše pracovníky a chránit tak tuto nejohroženější skupinu,“ uvedla Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice.

Během své návštěvy se generál Pavel živě zajímal o to, jak pardubická Charita pomáhá. Zvenčí nahlédl do Odlehčovacích služeb Červánky, pozdravil se se sestrami a pečovatelkami a v charitním skladu potravinové pomoci a sociálním šatníku pomohl s přípravou potravinových balíčků pro potřebné a dalším.

„Jsem moc rád, že jsem mohl navštívit pardubickou Charitu a informovat se o její pomoci potřebným, jejíž šíře mě opravdu překvapila. Je tu spousta skvělých lidí, kteří si rozhodně zaslouží podporu od nás všech,“ uvedl na závěr své návštěvy generál Petr Pavel.

Jan Lohynský

Sbírka školních potřeb

Pro školou povinné děti klientů Služeb pro rodiny s dětmi Oblastní charita Pardubice tradičně pořádá materiální a finanční Sbírkou školních potřeb. Děkujeme všem, kteří v minulosti pomohli dětem ze sociálně znevýhodněných rodin se školní výbavou. Dle sociálních pracovníků Služeb pro rodiny s dětmi uvítáme zejména: aktovky pro kluky a batohy pro starší děti, penály, prázdné i vybavené, tempery, palety, sady štětců, gumovací pera, suché a olejové pastely, pastelky, kružítko, nůžky, mazací tabulky, gumovací fólie, sady pravítek, desky na písmenka a číslice, tvrdé desky na sešity a další. Pro ostatní speciální pomůcky uvítáme finanční příspěvek na sbírkovém účtu 2800235245/2010, do poznámky sbírka školních potřeb. Nové i použité, zachovalé školní pomůcky můžete osobně přinést na dispečink Oblastní Charity Pardubice v ulici v Ráji ve všední den od 7 do 15 hodin.

Jan Lohynský

Čtvrtý příměstský tábor

Na konci srpna proběhne v pořadí již čtvrtý příměstský tábor pro děti klientů Služeb pro rodiny s dětmi. I letos budou moci nejen děti, kteří navštěvují charitní Klub dětí, zažít zábavu a dobrodružství. Kateřina Pospíšilová spolu s dobrovolníky připravila pro děti bohatý program, letos na téma kouzelnických příběhů Harryho Pottera. Abychom mohli dětem ze sociálně slabých rodin účast na táboře dopřát opět bezplatně, budeme rádi za příspěvek na zajištění stravy, vstupného a dopravy na výlety na sbírkovém účtu 2800235245/2010, do poznámky pro příjemce uveďte příměstský tábor.

Jan Lohynský

Služby pro rodiny s dětmi o prázdninách

Pracovnice Sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi a Služeb pro pěstouny mají jako každé léto nabitý program a pro děti nejen ze sociálně znevýhodněného prostředí pořádají dva výlety – na Veselý kopec a na zámek Choltice a do blízkého okolí. Na konci června pro pěstounské rodiny dále pořádají takzvaný respitní pobyt na Andy West Ranchi, kdy sociální pracovníce připravují bohatý program pro děti a pro pěstouny je to doba, kdy si mohou odpočínout od péče a mají alespoň pár dní sami pro sebe. V srpnu je připraven týdenní příměstský tábor. Vzhledem k současné situaci se letos pracovníce střediska rozhodly místo Dětského dne uspořádat rozloučení s prázdninami s názvem Buřtování konaný poslední srpnový den pro děti, rodiče a pěstouny na zahradě střediska. Povinné vzdělávání pěstounů bude pokračovat v září na Seči vzdělávacím víkendem, který je pro pěstounské rodiče možností nejen studovat, ale spolu s ostatními pěstouny a dětmi sdílet společné. Po dobu vzdělávání je pro děti připraven zajímavý program.

Jan Lohynský

Pouť lidí dobré vůle za nemocné a trpící na Chlumek v Luži

Stejně jako minulý rok bychom Vás rádi pozvali spolu s Farní charitou Chrudim a Oblastní charitou Nové Hradky u Skutče na pěší a cyklistickou pouť završenou mší svatou v chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži, která se uskuteční v sobotu 26. září. Pro zájemce bude opět vypraven autobus z Pardubic a Chrudimi. Bližší informace na pardubice.charita.cz.

Jan Lohynský



Z farní kroniky

24. srpna 1930

Věnovací listina

Vincenc Šetina, děkan v Pardubicích věnoval dnes, v den sv. Bartoloměje L. P. 1930, na novou věž děkanského chrámu Páně v Pardubicích nový zvon ve váze 105 kg s nápisem: K uctění památky Arnošta z Pardubic, prvního arcibiskupa pražského: s tou podmínkou, že ho bude výhradně a trvale užíváno jen při kultu řím. – katolickém. Dispoziční právo k němu dává pouze řím.-katolickým církevním úřadům.

Vincenc Šetina

List vložený do bání věže děkanského kostela v Pardubicích:

Ve jménu Páně,

Léta Páně 1929, na sv. Prokopa v pátek 4. července v 8 hodin večer byla zhoubnou vichřicí, jež zničila v pardubickém kraji celá sta hektarů lesů, zřícena na děkanském kostele sv. Bartoloměje v Pardubicích věž, jež byla obnovena r. 1913. Stalo se tak v době, kdy se opravovala děkanská budova po nastoupení nového děkana, býv. faráře zábořského, Vincence Šetiny, narozeného 6.5.1876 ve Břehu u Přelouče, kdy byl zde I. kaplanem Jan Šorf a II. kaplanem Václav Moučka.

Biskupem královehradeckým byl toho času Th. a JUDr. Karel Kašpar a jeho vikářem v traktu pardubickém ždánický farář Josef Palouš. Kapitulním děkanem byl senátor N.S. Th. Dr. František Reyl. Lodičku Petrovu řídil papež Pius XI. A jeho nunciem byl v Praze Ciriaci. Presidentem republiky byl T. G. Masaryk a starostou

města Vojtěch Znojemský. Patronem děkanského kostela byl toho času majitel pardubického zámku Musejní spolek, jehož předsedou byl ředitel st. gymnasia Jan Roubal.

Tato nová věž byla pořízena v červenci L. P. 1930 z daru ministerstva veřejných prací, jež toho času řídil za českosl. stranu lidovou ministr Ing. Jan Dostálék, 40.000 korun čsl., z daru Občanské

v Pardubicích 5.000 Kč a ze sbírek katolického obyvatelstva pardubického. Celkový náklad na novou věž činil cca 55.000 Kč.

Při stavbě věže byl pořízen také nový zvon k uctění památky Arnošta z Pardubic, prvního arcibiskupa pražského, věnovaný místní duchovní správou za 3.656 Kč. K němu byl připojen elektrický zvonící stroj od fy. Rerner z Čes. Budějovic za 4.000 Kč.

Plán na věž zhotovil podplukovník železničního pluku Ing. Hammerschmied t.č. technický rádce Musejního spolku a člen jeho výboru. Tesařskou práci vykonal tesař Jan Polák z Pardubic

a měděným plechem pobíl klempíř Jos. Kohoutek.

V městě se činily t. č. přípravy ku sportovní výstavě na r. 1931. Náboženské poměry od poválečných dob velmi zlepšily. Toho času patřily k pardubickému děkanství tyto obce: Cihelna, Černá za Bory, Drozdice, Nemošice, Pardubičky, Spojil, Studánka, Svítkov. Katolíků bylo v celé osadě 21.462, čsl. vyzn. 3.162, čsbr.evg. 1.390, židů 700, bez vyznání 7.911, baptistů aj. 710.

Hospodářské poměry trpěly tou dobou velkou krizí. Shora zmíněný zvon posvětil za asistence kaplanů děkan Vincenc Šetina, jenž jej věnoval pouze k bohoslužebným úkonům římskokatolické církve. Kmotrami byly Marie Hauschková a F. Mrázková, obě z Pardubic.

Vše pro čest a slávu Boží a k duchovnímu blahu věřících.

Dáno v Pardubicích, na den sv. Anny, matky Panny Marie, 26. července 1930

Paní Zdislava aneb 800 let od jejího narození

V letošním roce uběhne 800 let od narození matky a patronky České dominikánské provincie, patronky rodin a významné světice Zdislavy, kterou my dominikáni rádi titulujeme jako "Paní Zdislavu". Ano, datum to je samozřejmě předpokládané, ale co na tom: někdy se Paní Zdislava narodit musela a ten rok 1220 je takový hezky kulatý. A tak není divu, že když jsem byl pozván společenstvím okolo "Pondělních večerů", abych se ujal jedné z letošních přednášek, nabídl jsem po krátkém uvažování právě zdislavské téma. Tak něco mezi rekollekční přednáškou, historicko – duchovní úvahou a za-

myšlením nad (ne)dobrym stavem nejen naší společnosti. Tento příspěvek do našeho farního Zpravodaje, prosím, nevnímejte jako přepis přednášky, ale zpětné ohlédnutí za podle mého názoru vydařeným večerem, který jsme, jak bývá zvykem, završili společně slavenou mší svatou, jak jinak než votivní ke cti sv. Zdislavy.

Paní Zdislava se narodila v moravském Křižanově: její otec, pan Přibyslav, "duchem spíše mnich", a paní Sybila, dvorní dáma královny Kunhuty, vtiskli své dceři, budoucí významné české šlechtice, spoustu vynikajících vlastností. Byla to ale především hluboká zbožnost, poznamenaná až mnišskou niterností zděděnou

pokračování na další straně

po otci, ale zároveň žhavá a vášnivá po jižanské matce. Možná si ani neuvědomujeme, že paní Zdislava pocházela z národnostně smíšené rodiny, že byla a je dcerou Evropy: Evropy jednotné, založené na Kristu a jeho evangeliu, Evropy, složené z mnoha národů a tradic, kterých se dnes často nepochopitelně bojíme. Ať je nám přímluvkyní a inspirátorkou, když se dnes, osm staletí po jejím pozemském putování, snažíme budovat opět jednotnou Evropu. Ať v ní zůstaneme Čechy, ale ať neváháme otevřít dveře dokořán všemu tomu, co tento kontinent po tisíciletí utvářelo a co nás neohroží, ale naopak obohatí.

Zdislava se jako velmi mladá vdává za pana Havla z Lemberka, šlechtice z dalekých krajín severního českého pohraničí, které ani tehdy nebylo místem idylickým. Odchází za ním, na jeho lemberské panství, jehož správu jako matka čtyř dětí má až příliš často jen ve svých rukou. Její muž je totiž nejen rytíř, ale i politik, jehož neklidná, bouřlivá a krutá doba (která není, že?) povolává do složitých politických jednání i na bitevní pole. Často je v Praze na královském dvoře, když stojí za králem Václavem I. v jeho sporu s mladým kralevicem Přemyslem Otakarem. Krajem se toulají tisíce ubohých, hladových, vyčerpaných chudáků, jejichž posledním útočištěm často bývá Lemberk, ten vysoký hrad, o jehož paní kolují pověsti, že je obdařená takřka zázračnou mocí a hlavně dobrým srdcem. A paní z Lemberka zvládá nejen roli matky, manželky, ale zvláště teď, v dobách manželovy mnohdy i několikaměsíční nepřítomnosti, správu panství. A vždycky si najde čas pro každého chudáka osobně: pokud je to v jejích silách, přiloží hojivou mast, obváže ránu a potěší vlídným slovem. Slovem matky, ženy, ale především Kristovy učednice. Paní Zdislava je nám přes hradby staletí vzorem skutečné, zralé ženy, která ale může konat veliké věci také proto, že má po boku muže, kterého miluje, o kterého se může opřít a on se může opřít o ni. Oni dva mohli vykonat to, co vykonali, mimo

jiné i díky tomu, že měli jeden druhého, že se milovali, věřili si a mohli se na sebe plně spolehnout. Ona byla dospělá a zralá žena a on dospělý a zralý muž. Jak vzácné to bylo a je dodnes. Uvažujme na tomto místě o roli ženy a matky, muže a otce. Co znamená být ženou, být mužem? Tehdy a dnes? Co se změnilo v našich rolích a co naopak zůstává nezměnitelné? Jak důležité je pro manželství, ale i pro kněžský a řeholní stav být opravdu zralým a dospělým člověkem a jak je to zvláště dnes vzácné. Není právě v naší nezralosti a nedospělosti jedna z příčin rozpadu vztahů, manželství, rodin, ale i kněžských a řeholních povolání?

Paní z Lemberku, stejně jako její veliká současnice, dcera královská, sv. Anežka Česká, mají doslova prst na tepu doby. Plní tak nejen svoje role uvnitř svých rodin a řeholních komunit, ale vstupují – řečeno dnešní terminologií – do veřejného prostoru. Ne nějak teoreticky, rámcově, ale zcela konkrétně do osudů konkrétních lidí, se kterými se teď a tady setkávají. Anežka často ve vysoké politice, Zdislava v zuboženém pohraničí, daleko od vysoké politiky a velkých bitev, tím ale blíží lidské ubohosti a bídě. Lidé bez přístřeší, psanci, ubožáci, lidé nemocní a svým způsobem odpudiví, kteří se všude setkávají s odporem a výsměchem, nalézají v srdci svaté paní pochopení a lásku. Když už všude pohasíná naděje, na Lemberku se rozhoří mocným plamenem. Nechtě jsou nám Zdislava, Anežka, Alžběta Uherská a další velké ženy středověku vzorem: byly to všechno šlechtičny – Anežka dokonce dcera královská – ale nebály se “klesnout” na úroveň těch nejubožejších – možná si ani nedokážeme představit, jak náročné to muselo být – aby v nich našly Pána, kterému mohou sloužit. Stejně jako dnes i tehdy narážely na nepochopení svého okolí, často i těch nejbližších: vzpomeňme na krutý osud Alžběty Uherské, kterou po předčasně smrti jejího milovaného muže příbuzní vyhnali z Wartburgu a udělali z ní žebračku. Ale vzpomeňme i na to, jak se k ní v této těžké hodině jejího živo-

ta zachovali někteří z těch, kteří ještě nedávno brali ochotně pomoc z jejích rukou. Služba nejubožejším byla, je a budou službou náročnou, obtížnou a často nevděčnou. A že těch ubohých máme i dnes kolem sebe spoustu, netřeba připomínat (běženci, migranti, pronásledovaní ...).

Není bez zajímavosti, že všechny tyto ženy byly okouzleny ideálem nedávno vzniklých řeholních společenství, se kterými spojily svoje životy. Anežka, blízká přítelkyně sv. Kláry, zakládá v Praze "na Františku" klášter pro panny klarisky, do kterého sama vstupuje; paní Zdislava je zase oslovena příkladem bl. Česlava, který jí při svém návratu z Říma do rodného Polska nadšeně vypráví o otci Dominikovi, španělském knězi, do jehož Kazatelského řádu se svým spolubratrem Hyacintem nedávno vstoupil... I Dominik prý křísil mrtvé, jak to celkem pětkrát dokáže i ona. Zdislava ví, že do této duchovní rodiny chce patřit, že tam ji volá Pán, ale zároveň nechce, aby ani na okamžik opustila svoji přirozenou rodinu, svého muže, děti, panství, ubohé a trpící. Řeholní zasvěcení uprostřed světa: to, co se po mnoha staletích stane jednou z životních cest v Církvi, žije paní Zdislava už na počátku 13. století jako dominikánská terciářka.

Nepřekvapí nás, že s vydatnou podporou svého milujícího a chápajícího muže zakládá dominikánský konvent v Turnově a klášter se špitálem v nedalekém Jablonném, kam po nocích chodí ošetřovat nemocné, utěšovat trpící, pohřbívat mrtvé. Dlouho toto vypětí sil i ducha nevydrží: umírá mladá – sotva dosáhla Kristových let – dávno před svým mužem i před svými dětmi, kteří dosáhnou v českém království významných postů. Tak jako svého času Lemberk, bude teď její hrob pod nohama jejích dominikánských bratří místem, kde se budou dít zázraky a kam budou směřovat kroky potřebných.

Ještě dnes je za měsíčních nocí nad její studánkou slyšet zvuk koňských kopyt: to "paní svatého života" spěchá k nejpotřebnějším. A nad jejím hrobem v jablonském konventním chrámu zní dosud modlitby těch, kteří vědí, že je paní z Lemberka slyší: někde tam v nebeských výšinách, kam směřují už osm staletí modlitby bratří, které sem ona tehdy v bouřlivých dobách 13. století uvedla ... jsou tu dodnes, i v bouřlivých dobách 21. století, opření o mocnou přímluvu své Zakladatelky a Ochránkyně, jejíž hrob v Českém Jablonném vždy zdobí růže.

P. Ing. Mgr. Vladimír Slámečka, Ph.D.

Jde tu o srdce!

Při jednom setkání jsme procházeli texty z bible pro budoucí neděli a četli jsme tento citát:

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. (Jan 14,1) V rámci hlubšího porozumění textu jsme se také podívali do německé verze, kde stálo: „Euer Herz lasse sich nicht verwirren!“

Zasmáli jsme se tomu, ale já si pak uvědomil, že je to i dobrý námět k zamyšlení.

Ať vaše srdce není zavirováno, ať se neděsí! V životě obecně, ale zvláště v tom duchovním, jde přece hlavně o naše srdce – o jeho čistotu, upřímnost, disponibilitu, otevřenost, o to, co jím hýbe, co je jeho silou, nebo naopak co ho škrtí a dusí.

V této době jsme všichni svědky toho, jak se prakticky celý svět nechal zalarmovat k boji proti novému typu koronaviru. K tomuto boji patří i určitá předvídatost, prozíravost a poměrně důsledná prevence. Ponechávám teď stranou nejrůznější teorie a hypotézy, co všechno je nebo

pokračování na další straně

může být za tímto fenoménem skryto, co nebo kdo je v pozadí.

To, nač bych chtěl soustředit pozornost, je skutečnost, že není ohrožováno jenom naše tělo, naše tělesná integrita, ale mnohem častěji a nebezpečněji naše duše a srdce. Jestliže si chráníme naše zdraví a náš časově ohraničený pozemský život, a to je v pořádku, k tomu nás vedou i Boží příkázání, tím spíše bychom měli chránit a podporovat život duše, věčný život u sebe i u druhých. Pán Ježíš nám přece říká: „Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může duši i tělo uvrhnout do pekla.“

A tak se můžeme nad tím zamyslet a zkusit si položit pár otázek: Jakou používám prevenci proti duchovním virům, které zde nepochybně jsou, a které dokážou ubíjet i zabíjet život našich srdcí a duší? Dokážu tyto viry a nebezpečné infekce identifikovat a pojmenovat? – lhostejnost, povrchnost, lenost, pomlouvání, závist, můžeme zde najít celé skupiny a kmeny takových virů.

Jakou používám duchovní roušku a kdy si ji nasadím? Mám ve své duchovní výbavě i respirátor? Čím je pro mě potřebná dezinfekce a používám ji? Rozlišuji, které prostředí je pro mě zdravé, a které infikované?

Beru si k srdci opatření vlády? – rozuměj, vlády Ježíše Krista! Jsou pro mě směrodatní renomovaní odborníci v boji proti duchovním virům – světci, učitele církve, magisterium?

To je jen několik otázek, které nás mohou vést k zamyšlení, v jakém duchovním prostředí žiji, jaké sám spoluvytvářím a co mohu případně změnit.

Celý problém koronaviru byl opravdu silně medializován, a tak lidé často propadali strachu, nejistotě, zmatku, někdy i agresivitě.

Včera jsme mohli prožít slavnost Seslání Ducha Svátého – Ducha, který nám přináší světlo do temnoty, Boží pokoj do této nepokojné doby, jistotu Boží lásky uprostřed nejistot, radost navzdory tolika zármutkům. Po tom všem, co zde bylo řečeno, můžeme vnímat a zakoušet Ducha Svátého jako skutečnou „supervakcínu“, kterou současný svět tak toužebně vyhlíží a ke které se upíná. Tato duchovní supervakcína se nemusí ani vyvíjet, ani testovat – je prozkoušená celými věky, a stojí za ní garant, kterého není možné podplatit a v jehož zájmu není žádný jiný zisk, než výhradně ten náš.

„Když jsme byli pokřtěni, nepřijali jsme ducha otroctví....“

Zamyšlení P. Františka Mráze

ZMĚNY PO DOBU PRÁZDNIN

NEBUDOU:

- » bohoslužby pro děti v klášterním kostele
- » bohoslužby v nemocnici v kapli Oáza
- » bohoslužby v Domově pro seniory U Kostelíčka
- » úterní adorace
- » farní kavárna
- » po dobu měsíců červenec, srpen a září nebudou polední mše svaté

PROVOZ VE FARNÍ KANCELÁŘI

pondělí–pátek

09:00–11:00 14:00–16:00

GRATULUJEME!**Svátek**

13. 6. P. Antonín Forbelský
25. 7. Jakub Brabenec

Narozeniny

8. 7. P. Filip Dušek
27. 7. P. Tomáš Kvasnička
2. 8. P. Tomáš Mlýnek

**AKTUALIZACE
TELEFONNÍCH ČÍSEL****FARNÍ KANCELÁŘ – PARDUBICE**

Od 12. června 2020 budou kontaktní tato čísla

605 219 634 (kancelář)**731 598 842 (v naléhavých případech)**

Pevná linka 466 769 260
bude k 11. červnu zrušena.

**Kalendář akcí
na měsíc červenec–srpen**

Ne	14. 6.	Slavnost Těla a Krve Páně – průvod	kostel sv. Bartoloměje/ klášterní kostel	9:00
		Zahradní slavnost a loučení s P. Filipem	farní dvůr	16:00
Po	15. 6.	Přijímání intencí na červenec	farní kancelář	od 08:00
Pá	19. 6.	Slavnost Nejsv. srdce Ježíšova	kostel sv. Bartoloměje	18:00
So	20. 6.	Mše svatá na poděkování – skauti	Podskala	14:00
		Vikariátní setkání mládeže	Salesiáni	18:00
Ne	21. 6.	Křest katechumenů	kostel sv. Bartoloměje	9:00
St	24. 6.	Slavnost narození Jana Křtitele	kostel sv. Bartoloměje	18:00
Čt	25. 6.	Mše sv. v Domově pro seniory	DS U Kostelíčka	15:00
So	27. 6.	Kněžské svěcení HK – J. Brabenec	katedrála Sv. Ducha	10:00
Ne	28. 6.	Sbírka: Plošné pojištění církevních budov I. Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	18:30
Po	29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla	kostel sv. Bartoloměje	18:00
Čt	0. 7.	Mše sv. v Domově seniorů Zpovědní den	Blahoutova ul. kostel sv. Bartoloměje	15:30 8:00–16:00
Pá	3. 7.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
So	4. 7.	Primice v Hlinsku: P. Jakub Brabenec Večeřadlo Panny Marie	kostel Narození Panny Marie	9:00
			kostel sv. Bartoloměje	po ranní mši sv.

Ne	5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	kostel sv. Bartoloměje	9:00
Ne	12. 7.	Pardubická primice: P. Jakub Brabenec	kostel sv. Bartoloměje	9:00
St	15. 7.	Přijímání intencí na měsíc srpen	farní kancelář	od 09:00
Čt	16. 7.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
Ne	26. 7.	Poutní pobožnost	kaple sv. Anny	17:00
Út	28. 7.	Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	17:30
Čt	30. 7.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
So	1. 8.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Bartoloměje	po ranní mši sv.
Čt	6. 8.	Svátek Proměnění Páně	kostel sv. Bartoloměje	18:00
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00–16:00
Pá	7. 8.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
Út	11. 8.	Začíná Společnost Léto (do 16. 8.)	Míčov-Sušice	
Čt	13. 8.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
So	15. 8.	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	klášterní kostel	18:00
Po	17. 8.	Přijímání intencí na měsíc září	farní kancelář	od 09:00
St	19. 8.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
Po	24. 8.	Svátek sv. Bartoloměje	kostel sv. Bartoloměje	18:00
Čt	27. 8.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
Pá	28. 8.	Modlitba za národ	kostel sv. Bartoloměje	17:30
So	29. 8.	Svátosť smíření pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje	17:00
		Poutní slavnost v Pardubičcích	kostel sv. Jiljí	17:00
Ne	30. 8.	1. mše pro děti – žehnání školních potřeb	klášterní kostel	10:00
		Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
Út	01. 9.	Začátek školního roku		
		Století K. Otčenáška – venkovní výstava	Pardubice – Zámecké valy	1.9.–30.9.
Čt	3. 9.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	08:00–16:00
		Mše sv. v Domově pro seniory	DS U Kostelíčka	15:00
Pá	4. 9.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00–18:00
Ne	6. 9.	4. setkání 1SVP	farní sál	15:30
St	9. 9.	Seniorklub	farní sál	14:30
So	12. 9.	Dny evropského dědictví	kostel sv. Bartoloměje	
Ne	13. 9.	Poutní slavnost	Kokešov	15:00
		Sbírka: pro křesťany ve Sv. Zemi		
So	19. 9.	14. Pouť pardubických rodin		10:00